

Národní památkový ústav, IČ 750 32 333, se sídlem Valdštejské nám. 3, 118 01 Praha 1 - Malá Strana vydává tímto ve smyslu § 15 odst. 1 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“) toto:

**ROZHODNUTÍ
NÁRODNÍHO PAMÁTKOVÉHO ÚSTAVU
č.j. NPÚ-310/21592/2021**

o odmítnutí žádosti o informace,

podané subjektem Hlídač státu, z. ú., Velenovského 648, 251 64 Mnichovice, IČO: 05965527 (dále také „žadatel“), učiněné dopisem ze dne 17. 3. 2021 a spočívající v požadavku na poskytnutí informace o platech a odměnách za r. 2020 pro pozice náměstci ředitelky a ředitelé územní památkové správy.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 17. 3. 2021 byla doručena do datové schránky generálního ředitelství Národního památkového ústavu žádost o informace tohoto obsahu:

V reakci na Vaši odpověď si Vás dovoluji upozornit, že příspěvkové organizace zřízené ministerstvem jsou povinným subjektem dle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, neboť jsou veřejnými institucemi ve smyslu tohoto ustanovení. Ústavní soud ve svých nálezech sp. zn. III. ÚS 686/02 a sp. zn. I. ÚS 260/06 vymezil znaky veřejné instituce, kterými jsou veřejný účel, zřizování státem, kreování jejich orgánů státem, jakož i státní dohled nad jejich činností. Není přitom relevantní, zda určitá entita je právnickou osobou či nikoli.

„Mezi relevantní hlediska pro určení, zda se jedná o instituci veřejnou či soukromou, patří tak dle přesvědčení Ústavního soudu nejen a) způsob vzniku (zániku) instituce (z pohledu přítomnosti či nepřítomnosti soukromoprávního úkonu), ale rovněž b) hledisko osoby zřizovatele (z pohledu toho, zda je zřizovatelem instituce jako takové stát či nikoli; pokud ano, jedná se o znak vlastní veřejné instituce), c) subjekt vytvářející jednotlivé orgány instituce (z toho pohledu, zda dochází ke kreaci orgánů státem či nikoli; jestliže ano, jde o charakteristický rys pro veřejnou instituci), d) existence či neexistence státního dohledu nad činností instituce (existence státního dohledu je přitom typická pro veřejnou instituci) a e) veřejný nebo soukromý účel instituce (veřejný účel je typickým znakem veřejné instituce). Prostřednictvím těchto kritérií je pak nutno zkoumanou instituci posuzovat a podle výsledku dojít k závěru o její veřejné či soukromé povaze.“

V případě, že nebude naší žádosti z Vaší strany vyhověno, jsme oprávněni se obrátit přímo na zřizovatele příspěvkové organizace, tedy Vašeho zřizovatele.

Z výše uvedených důvodů a taktéž z důvodů uvedených v originální žádosti o informace, trváme na vaší odpovědi dle zákona 106/1999 Sb.

a prosíme o zaslání požadovaných informací pro tyto pozice:

- náměstci ředitelky*
- ředitelé územní památkové správy*

S ohledem na shora popsané odůvodnění žádosti Národní památkový ústav (dále též jen „NPÚ“) uvádí, že nijak nezpochybňuje skutečnost, že je jako příspěvková organizace povinným subjektem podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. Z tohoto důvodu vyřídil žádost žadatele ze dne 22. 2. 2021 poskytnutím tabulky platu a odměn generální ředitelky za r. 2020. V žádosti ze dne 17. 3. 2021 žadatel neuvedl žádné důvody, pro které by mělo být vyhověno požadavku na informaci, pokud jde o další pozice Národního památkového ústavu.

Žádost žadatele o informace ze dne 17. 3. 2021, kterou NPÚ vyhodnotil jako novou žádost, NPÚ odmítl z následujících důvodů:

NPÚ jako povinná osoba v souladu s platnou právní úpravou a ustálenou judikaturou (na kterou se odvolává také žadatel), nejprve posuzoval míru veřejného zájmu ve vztahu k Národnímu památkovému ústavu a došel k závěru, že žadatel ve vztahu k NPÚ dostatečným způsobem žádostí neosvědčil veřejný zájem na poskytnutí žádané informace v jím uvedeném rozsahu. Ochrana soukromí je univerzální, zájem na jejím prolomení má však různou intenzitu, a to právě s ohledem na konkrétní okolnosti případu, k nimž mj. patří postavení dotčené osoby ve struktuře státní moci. O nižším veřejném zájmu na poskytnutí příslušných informací svědčí (dále rovněž) samotný přístup žadatele, z něhož vyplývá, že žadatel až dosud o poskytnutí příslušných informací NPÚ jako povinný subjekt nikdy nežádal. I žadatel si tak je zjevně vědom té skutečnosti, že NPÚ je odbornou organizací památkové péče a nikoliv úřadem státní správy, jemuž je svěřen výkon veřejné moci na úseku státní památkové péče. Uvedené umožňuje, a to i při zohlednění recentní judikatury citované žadatelem, přijetí pouze toho závěru, že NPÚ není subjektem, který by bylo lze zařadit do kategorie „nejvýznamnějších orgánů státní správy, podílejících se na výkonu veřejné moci“. Uvedenému pak nutně odpovídá i nižší míra žadatelem jen obecně a bez vazby ke konkrétním okolnostem posuzovaného případu deklarovaného veřejného zájmu na poskytnutí žádaných informací. I příspěvek k veřejné diskusi o věcech veřejného zájmu se tak logicky jeví nutně nižším. Vyjádřený nižší zájem na poskytnutí informace vyplývá i z odůvodnění z rozsudku NSS ze dne 27. 5. 2020, č.j. 2 As 88/2019-29.

NPÚ tak po provedeném vyhodnocení nižší míry veřejného zájmu určil dotčené osoby a informoval je o žadatelem podané žádosti. Následně provedl v souladu s platnou právní úpravou tzv. test proporcionality, kdy posoudil, zda v daném případě převáží právo dotčené osoby na ochranu osobnosti a osobních údajů nebo právo žadatele na informace z titulu veřejného zájmu.

Národní památkový ústav nezpochybňuje, že žadatel hodlá přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu, že informace se v určité míře týká veřejného zájmu, že žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. společenského hlídacího psa, jakož i že požadovaná informace existuje a je dostupná. NPÚ však došel k závěru, že postavení povinného subjektu ve struktuře veřejné správy nedosahuje takové míry důležitosti, aby veřejným zájmem mohly být dotčeny platy jiných vedoucích zaměstnanců uvnitř povinného subjektu než plat a odměny generální ředitelky jako statutárního zástupce. Tedy ani právo na poskytnutí informace o platech nejužšího vedení povinného subjektu

(náměstci generální ředitelky a ředitelé územní památkové správy), tak podle zaznamenaného interního zjištění nepřevyší legitimní právo na jejich ochranu jako soukromých údajů, zaručené Ústavou a obecně závaznými právními předpisy.

Vzhledem k výše uvedenému, tedy zejména s ohledem na postavení NPÚ jako příspěvkové organizace zřízené Ministerstvem kultury, kdy mezi NPÚ a jeho zřizovatelem není vztah nadřízenosti a podřízenosti a s ohledem na skutečnost, že NPÚ není organizační složkou státu, tedy jeho zaměstnanci nejsou státními úředníky a dále, že NPÚ je odbornou organizací státní památkové péče, nikoli úřadem státní správy, jemuž je svěřen výkon veřejné moci na úseku státní památkové péče, dospěl NPÚ k závěru, že žadateli požadované informace ohledně platů náměstků a ředitelů územních památkových zpráv neposkytne.

S ohledem na právě uvedené bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat podle § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí, odvolání k Ministerstvu kultury prostřednictvím Národního památkového ústavu jako povinného subjektu, a to na adresu jeho elektronické podatelny nebo písemným podáním na adresu Valdštejské nám. 162/3, Praha 1- Malá Strana, PSČ 118 01, případně osobním podáním do podatelny.

Praha dne

Ing. arch. Naděžda Goryczková
generální ředitelka